

comparada); J. Whatmough, M. Lejeune i A. Scherer (secció de Filologia indo-europea).

Foren donades, encara, conferències sobre temes independents del Qüestionari: d'entre elles cal destacar els rapports de l'Englist Dialect Survey Planning Committee, i d'una manera especial la del professor Pierre Delattre sobre la llengua sintètica com a auxiliar de la investigació lingüística.

La impressió general que es desprengué de les discussions fou la inestabilitat que presenten a l'hora actual determinades disciplines lingüístiques — la semàntica en particular — contrastant amb una tendència pragmàtica, conservadora, que es palesà en abordar temes relacionats amb la fonètica, i, dins una altra esfera, en discutir qüestions referents a terminologia. Fins a quin punt l'estructuralisme va guanyant terreny? Per tal de contestar aquesta pregunta i evaluar l'aportació d'aquest congrés al progrés de la Lingüística, caldrà tenir davant els *Proceedings*, la publicació dels quals és anunciada per a l'any 1954.

IGNASI GONZÁLEZ-LLUBERA

EL IV CONGRÉS INTERNACIONAL DE CIÈNCIES ANTROPOLÒGIQUES I ETNOGRÀFIQUES

(VIENA, 1-8 SETEMBRE 1952)

Aquest Congrés — que fou fundat paral·lelament al de Ciències Prehistòriques i Protohistòriques per tal de continuar i substituir a la vegada, en un terreny més ample i més modern, l'antic Congrés d'Antropologia i Arqueologia Prehistòriques i els de l'Institut Internacional d'Antropologia — celebrà la seva quarta sessió a Viena de l'1 al 8 de setembre de 1952, la qual fou organitzada per un Comitè format pel P. W. Schmidt (president), el professor Heinegeldern (vice-president) i P. W. Koppers i Joseph Weninger (secretaris generals). S'inscriviren com a congressistes vuit-centes cinquanta-nou persones, més de la meitat de les quals assistiren al Congrés, i tres-centes quinze hi presentaren comunicacions o hi donaren conferències. Els governs i les institucions d'una trentena de països estigueren representats a Viena. La UNESCO hi envià com a delegat el doctor A. Métraux i l'autor del present report, el qual hi representava també l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS i l'Escola d'Antropologia de Mèxic.

Fou nomenat president del Congrés el P. W. Schmidt, que havia dirigit els treballs del Comitè organitzador, i vice-presidents els professors Forde (Anglaterra), Lindblom (Suècia), Oka (Japó), Shah (Índia), Sergi (Itàlia) i Vallois (França).

El Congrés es dividí en les Seccions d'Antropologia, Etnologia, Arqueologia prehistòrica d'Europa i Paletnologia d'Euràsia, Demografia, Psicologia i Lingüística. En la impossibilitat de fer menció de les nombrosíssimes comunicacions presentades, ens limitarem a enumerar les conferències generals, que versaren sobre *Zwei aktuelle Wendepunkte für die Ethnologie*, pel P. Schmidt; *L'homme de Fontéchévade et les Présapiens*, per Vallois; *The Unity and Dynamics of Culture*, per F. Northrop (Yale); *Air Photography for Anthropologists*,

per J. Bradford (Oxford); *An S.O.S. of Ethnology*, per Heinegeldern (Viena); *Ethnologische und linguistische Forschungsaufgaben in Brasilien*, per H. Baldus (São Paulo); *Récherches linguistiques en Indonésie*, per H. Kähler (Hamburg); *Les pêcheurs du Niger*, per J. Rouch (París); *Das Leben der Buschmänner in der Kalahari*, per M. Gusinde (Wiesbaden); *Los descubrimientos últimos de Palenque*, per C. Lizardi Ramos (Mèxic). Algunes d'aquestes conferències foren il·lustrades amb films en color. Es feren visites als museus de Viena, excursions al camp romà militar del segle I al IV de Carnuntur i, després de les sessions del Congrés, a diferents llocs d'Àustria. El Govern austríac, la Municipalitat de Viena i la Universitat organitzaren recepcions amb una cordial hospitalitat.

A la demanda del professor Métraux, pertanyent al departament de Ciències socials de la UNESCO, i a propòsit de la declaració d'aquesta sobre les diferències racials, el Congrés aprovà per unanimitat la dita declaració, que denega tot fonament científic al racisme, i, reconeixent la possibilitat de relacions entre els factors biològics i psico-racials, recomanà que l'estudi del problema sigui prosseguit en col·laboració amb les altres disciplines científiques, en particular amb la Psicologia social, i que les nocions fonamentals de l'Antropologia i la Biologia siguin objecte d'ensenyament als programes escolars.

El Comitè organitzador, nomenat al Congrés de Brussel·les de 1948, de la Unió de Ciències Antropològiques i Etnològiques, que té per objecte organitzar d'una manera permanent la cooperació internacional entre les organitzacions de l'Antropologia i l'Etnologia, es reuní i donà compte al Congrés dels treballs realitzats durant els anys passats, per als quals havia rebut importants subvencions de la UNESCO, a través del Consell Internacional de la Filosofia i de les Ciències Humanes, del qual la Unió forma part. Aquesta Unió ha ajudat diferents publicacions: les bibliografies de l'americanisme i de l'oceanisme de les Societats d'Americanistes i d'Oceanistes de París, respectivament: els *African Abstracts*, publicats per l'Institut Internacional Africà de Londres; el llibre de síntesi sobre problemes africans *African Systems of Kinship and Marriage*, editat per A. R. Radcliffe-Brown i D. Forde; l'obra en preparació *Cosmological and Social Values* del professor Griaule, de París; les actes del Congrés de Brussel·les (en premsa); *Die Tasmanische Sprachen* del P. Schmidt. També ha ajudat un cert nombre d'especialistes, abonant-los les despeses de viatge per a assistir al congrés d'americanistes de Cambridge (1952) i al mateix congrés de Viena. Finalment, ha subvencionat les missions etnogràfiques portades a terme per l'Institut Indigenista Interamericà, per a estudiar la població otomí de la vall del Mezquital a Mèxic, i per l'Institut Internacional Africà, per tal d'estudiar comparativament l'organització i els valors culturals de diferents poblacions de l'Àfrica Negra.

El Comitè organitzador de la Unió de Ciències Antropològiques i Etnològiques fou reorganitzat. Actualment està format per les següents persones: Paul Rivet (París), president; Kaj Birket Smith (Copenhaguen), D. Forde (Londres), M. J. Herskovits (Evanston, Illinois), J. P. B. Joselin de Jon (Leyden), W. Koppers (Viena), S. Sergi (Roma), H. Valbis (París); P. Bosch i Gimpera (Mèxic), secretari general.

El Congrés creà un Comitè del Film Etnogràfic destinat a establir el catàleg dels films avui existents i a estimular l'intercanvi. El domicili d'aquest Comitè

quedà fixat al Musée de l'Homme de París i la seva organització fou encarregada al senyor J. P. Lebeuf.

Hom completà el Consell internacional dels Congressos, i fou decidit, finalment, a invitació de la delegació nord-americana, que el proper congrés tingui lloc a Filadèlfia l'any 1956, per a l'organització del qual es formarà un comitè que presidirà el doctor Fröhlich Rainey i del qual seran secretaris generals els doctors W. Fenton i A. Kidder.

P. BOSCH i GIMPERA

EL XIX CONGRÉS GEOLÒGIC INTERNACIONAL

(ALGER, 8-14 SETEMBRE 1952)

El XIX Congrés Geològic Internacional se celebrà a Alger del 8 al 14 de setembre de 1952. El precedent, el divuitè, s'havia celebrat a Londres quatre anys abans. Així es reempenia la periodicitat normal d'aquests congressos, cada tres o quatre anys, que havia quedat interrompuda degut a la guerra.

Pel nombre del participants que hi assistiren (mes de mil dos-cents), precedents de vuitanta països, pel de comunicacions presentades (unes quatre-cents cinquanta), i per l'extensió i l'interès de les zones recorregudes en la majoria de les excursions organitzades, el congrés d'Alger ha d'ésser considerat com un dels més importants i de resultats més profitosos. A part del de Madrid, aquest ha estat el congrés geològic internacional al qual ha assistit una delegació espanyola més nombrosa: vint participants. El professor Josep R. Bataller hi representava oficialment l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS i l'Acadèmia de Ciències de Barcelona.

Només es reuniren tres sessions generals: la d'inauguració, una de treball i la de clausura. Les altres, molt nombroses, per cert, foren convocades per les diferents seccions que la comissió organitzadora havia constituït segons les especialitats.

A la secció I, *Subdivisions i correlacions del Precàmbric*, foren presentades comunicacions, no massa nombroses, però interessants, especialment les referents a l'Àfrica. Hom pogué remarcar el progrés, accelerat en aquests darrers anys, del coneixement geològic d'aquest continent.

Això mateix pot dir-se quant a la secció II, *Paleozoic de l'Àfrica del Nord i les seves correlacions amb el de les altres regions del món*.

La secció III, *Mecànica de la deformació de les roques; influències sobre les concepcions tectòniques*, era la primera vegada que quedava individualitzada. El nombre i la qualitat de les comunicacions ho justificava prou bé i expressava el gran progrés assolit en un camp que fa ben pocs anys era pràcticament desconegut. És cert, però, que resultaria prematur de generalitzar a les grans estructures conclusions obtingudes mitjançant els mètodes actuals d'anàlisi, basats, sobretot, en l'estudi de les microestructures.

També la secció IV, *Topografia submarina i sedimentació actual*, era dedicada a una especialitat desenvolupada sobretot des de fa pocs anys. Els resultats obtinguts són ja molt importants, degut a les contribucions de l'oceanografia, de la química de les argiles i d'altres especialitats afins.

La secció V, *Els prehomínids i els homes fòssils*, fou relativament poc con-